698/04

Den 19. maj 2004 blev i sag nr. 61.765:

xxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har husejerforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over, at selskabet har afregnet en erstatning direkte til en murer efter udbedring af en dækningsberettigende skade.

Det er oplyst, at klageren har haft en rørskade på sin ejendom, og at selskabet har anerkendt skaden som dækningsberettigende. Skaden er blevet udbedret af en murer, som har udstedt en faktura til klageren på 25.247 kr. Fakturaen er dateret 21/9 2002, og det fremgår af den for nævnet fremlagte kopi, at klageren den 26/9 2002 har sendt fakturaen uden følgeskrivelse til selskabet, som på baggrund heraf har anvist den til betaling den 3/10 2002.

Da klageren over for selskabet tilkendegav, at han allerede havde betalt den pågældende faktura, opfordrede selskabet klageren til at søge pengene tilbagebetalt fra mureren. Klageren sendte herefter en mail til selskabet den 4/11 2002, hvoraf fremgår, at han pr. telefax har skrevet således til mureren:

"Vedr. fejludbetaling.

Tryg udbetalte fejlagtigt et beløb på 20.000,- til dig i forbindelse med reparationen af badeværelse.

Din faktura lød på 25.000,00 kr., du skulle udover min acontobetaling yderligere have 5.000,00 kr.
Du lovede mig umiddelbart, at du ville overbringe mig, det for meget udbetalte. For godt ti dage siden ville du sende mig en check. Jeg har intet modtaget og det er umuligt skønt talrige henvendelser på din adresse samt mobiltelefon at få kontakt med andre end din kone.

Jeg har nu overgivet sagen til Tryg, der må sørge for at indkasserede beløbet hos dig. Vi står undrende over for din reaktion især efter et godt samarbejde omkring de to reparationer du har udført.
Jeg skal kun opfordre dig til at bringe forholdet på plads med Tryg."

Det fremgår videre af sagen, at selskabet den 22/11 2002 skrev således til mureren:

"Vi har fra vores kunde modtaget en kopi af den e-mail som han har sendt til Dem den 4. november 2002.

Det fremgår af e-mailen, at vores kunde har udbetalt et á contobeløb på kr. 20.000 for udbedring af skaden.

Imidlertid har vi betalt Deres faktura 00702 pålydende kr. 25.247,00. Således har De modtaget betaling 2 gange for det samme arbejde.

For at få en for alle tilfredsstillende afslutning på sagen, skal vi venligst bede Dem om at tilbagebetale det for meget udbetalte til os."

Selskabet modtog svar fra murerens revisor, som ved skrivelse af 9/12 2002 tilkendegav, at mureren stod uforstående over for tilbagebetalingskravet, og at man udbad sig dokumentation for, at betaling var sket 2 gange.

I en skrivelse af 13/1 2003 fra selskabet hedder det bl.a.:

"Idet vi henviser til Deres skrivelse af 09.12.2002, har vi nu modtaget kopi af kontoudtog fra vor forsikringstager, hvoraf det fremgår, at der den 12.09.2002 er hævet kr. 20.000,00 kontant.

> Vor kunde har samme dag betalt dette beløb - kontant - til murermester E.J., hvorfor vi imødeser dette beløb betalt direkte til os eller vor forsikringstager J.S., snarest, idet vi den 03.10.2002 har afregnet kr. 25.247,00 for den omtalte reparation."

I en skrivelse af 31/1 2003 fra murerens revisor til selskabet hedder det bl.a.:

> "Idet jeg henviser til Deres skrivelse af 13. januar 2003, hvor De forsøger at dokumentere, at min klient murermester E.J. har modtaget kr. 20.000,00 af Deres forsikringstager. Dokumentationen består af et af Deres forsikringstagers bankkontoudtog, hvor det godt nok fremgår, at der den 12.09.02 er hævet kontant kr. 20.000,00. Imidlertid fremgår det ikke hvad dette beløb er hævet til.
>
> Derfor finder jeg det lidt betænkeligt, at De som værende et ansvarligt forsikringsselskab, påstår at ud fra Deres forsikringstagers påstand, vil det nok være rigtigt, at min klient skulle have modtaget dette beløb. Denne påstand kan jeg kun tage til efterretning for eventuel overvejelse om at rådgive min klient til at anlægge en eventuel injuriesag. Idet jeg finder Deres påstand direkte injurierende."

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at han har krav på at få beløbet udbetalt fra selskabet. Klageren har anført, at selskabet telefonisk har anerkendt erstatningspligten, og at det var aftalt, at de blot skulle have beløbet oplyst, hvorefter de ville betale beløbet til ham. Klageren har gjort gældende, at han har handlet præcis som aftalt med selskabet, herunder at han fik at vide, at han skulle sørge for at få en faktura fra mureren sendt til sig og videresende den til selskabet. Han har påpeget, at fakturaen er udstedt til ham. Klageren har endvidere påpeget, at det fremgår af sagen, at selskabet har forsøgt at få pengene tilbage fra mureren. Klageren har anført, at han ikke kunne have gjort noget for at undgå den situation, han er havnet i.

Om hændelsesforløbet i forbindelse med betalingen af mureren har klageren oplyst, at han, som det fremgår af det fremlagte kontoudtog, hævede 20.000 kr. den 12/9 2002 mellem kl. 15 og 16. Klageren har videre forklaret, at han på vej hjem ringede til mureren og oplyste, at han havde hævet penge til ham, hvorefter mureren under overværelse af klagerens hustru hentede pengene samme eftermiddag. Klageren har forklaret, at beløbet var en acontobetaling, idet mureren havde rykket flere gange for betaling.

Selskabet, der over for nævnet har fastholdt sin afgørelse, er af den opfattelse, at et tilbagebetalingskrav er et anliggende mellem mureren og klageren.

Selskabet har påpeget, at beløbet er betalt til mureren. Selskabet har anført, at klageren har oplyst at have betalt beløbet den 12/9 2002, hvorved bemærkes, at fakturaen er dateret 9 dage senere, 21/9 2002. Selskabet har endvidere anført, at det kan undre, at fakturaen ikke blev udleveret til taksatoren ved taksators besøg den 25/9 2002 hos klageren, hvorved det er anført, at taksatoren netop gav udtryk for, at skaden var dækket af forsikringen. Selskabet har gjort gældende, at oplysningen om acontobetalingen først blev kendt for selskabet den 4/11 2002.

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at der til sagens afgørelse kræves en bevisførelse, der ikke kan ske ved nævnet, men som i givet fald må foretages ved domstolene. Nævnet kan herefter ikke viderebehandle sagen, jf. § 4 i nævnets vedtægter.

Derfor

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

J. Hermann